מ"מ שבעה הוו אלא [ו]תנא בעלמא קאי ומאי כדי לשבת וב' ימים טובים של ר"ה סימנא בעלמא דיקא נמי דקתני כדי לשבת ולא קתני לשבת ולב' ימים טובים של ר"ה ש"מ: **לא הקריבו כבש בבוקר** וכו' אמר ר"ש וכולה היתה קריבה בין הערבים שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים: חינוך מאן דכר שמיה חסורי מיחסרא והכי קתני לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים [ז] במה דברים אמורים [ח]שלא נתחנך המזבח אבל נתחנך המזבח יקריבו בין הערבים אר"ש אימתי בזמן שהיו אנוסין או שוגגין אבל אם היו מזידין לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים מנא הני מילי דת"ר [1]ואת הכבש השני תעשה בין הערבים שני בין הערבים ולא ראשון בין הערבים במד"א שלא נתחנך המזבח אבל נתחנך המזבח אפילו ראשון בין הערבים אמר ר"ש אימתי בזמן שהיו אנוסין או שוגגין אבל אם היו מזידין [ט] לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים לא הקטירו קטרת בבוקר יקטירו בין הערבים וכי כהנים חטאו מזבח בטל אמר רבא ה"ק לא יקריבו הן אבל אחרים יקריבו לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים דכיון [כ] דלא שכיחא ומעתרא חביבא להו ולא פשעי: אמר ר"ש וכולה היתה קריבה בין הערבים שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים של [ג] בין הערבים וכו': והתניא בקטרת הסמים של שחר תנאי היא אמר אביי [2]מסתברא כמ"ד בקטרת הסמים של בין הערבים דכתיב [2]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה אי לאו דעבד הדלקה מאורתא הטבה בצפרא מהיכא ולמ"ד בקטרת הסמים של שחר גמר ממזבח העולה מה להלן בתמיד של שחר אף כאן בקטרת הסמים של שחר: ולא את השלחן אלא בלחם הפנים בשבת: אלא בחול איחנוכי הוא דלא מחנך הא קדושי מיקדיש היא גופה קמ"ל דחינוך [3]וקידוש דשלחן בשבת הוא כדקתני סיפא ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים: ת"ר [ד] זהו קטרת שעלתה ליחיד על מזבח החיצון והוראת שעה היתה היכא אמר רב פפא בנשיאים אלא יחיד על מזבח החיצון הוא דלא הא על מזבח הפנימי מקריב ותו על מזבח החיצון יחיד הוא דלא הא ציבור מקרבו והתניא [ה]יכול יהא יחיד [ו]מתנדב ומביא מן הבקר ויקטיר בין הערבים דכתיב בהיטיבו את הנרות יקטירנה אי לאו דעבד הדלקה מאורתא הטבה בצפרא מהיכא ולמ"ד בקטרת הסמים של שחר תנאי היא אמר אביי [3

התכלת פרק רביעי מנחות

תלמוד לומר [כו'] בכל אשר צויתיך יעשו. תימה לא] למה לי קרא דלא תעלו עליו קטרת זרה ותיפוק ליה לב] מהכא ואומר רבי הי"מ דלבור הוא דמפקדי שלא יעשו אבל יחיד כעין לבור מביא ותימה דא"כ לא תעלו בלשון רבים למה לי דמייתי דרשינן לעיל לבור ויחיד מקטרת זרה וי"ל לג] [דהוי אמינא לבור שרי לגבי קטרת נדבה על מזבח הפנימי והוי] שפיר בכלל כאשר לויתיך לד] כיון דמייתו חובה ה) (לו) מייתו נדבה וגרסה דלא מהדר אלא אקטרת סמיס דשייך למזבח הקטרת בהכיא פרשתא אבל אמאי דלא כתיב לויתיך לד] וה"ל דעל מזבח החיצון מביא]: **ומחצה אבר.** קשיא לר' אלעזר דאמר (לעיל דף ח.) קדוש לחלאין ומחציתה דאמר קרא מחלה משלם ו) (להבאה) הוא ומ"ש אמאי אבל דהא אכתי לא איקדיש קדושת הגוף וא"כ בר פדיון הוא ומ"ג דמשמע במסכת שקלים לה] (דף ד.) אבודין ו) מליקרב מ"מ לו) מה בין זה לטולת אחר כיון דנפדה מיהו מש"ה קרי ליה אבר: **אפי'** פיגול טעון עיבור צורה. דליף עון עון מעותר לף לענין הא מדהתם איכא ז) [עיבור] צורה הכא ה"נ כדדרשינן פרק קמא (דפסחים דף ג.) ובפרק איזהו מקומן (זבחים דף עו:) בזיס אתה שורפו ואי אתה שורפו גלילה:

תעשה אפילו בשבת תעשה אפילו בטומאה. הא דמפקינן הכא מחד קרא שבת ח) וטומאה היינו משום דגלי רחמנא גבי פסח דדרשינן מבמועדו לו] אפילו בשבת ואילטריך קרא אחרינא גבי טומאה אינו נדחה ואין לבוד נדחין ונראה דהי מייתיה מפקא דשקולין הם ולא דמו לפסח ט):

אבל צבור יהא מביא שמביא חובה כיוצא בה ת"ל [1] **לא תעלו יכול לא יעלו על מזבח הפנימי אבל יעלו על מזבח החיצון ת"ל** [2] **את שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקודש ככל אשר צויתיך יעשו אין לך אלא מה שאמור בענין אמר רב פפא לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא ציבור על מזבח החיצון דלא אשכחן ולא מיבעיא יחיד על מזבח הפנימי דלא אשכחן אלא אפילו יחיד על מזבח החיצון דאשכחן בנשיאים הוראת שעה היתה: מתני'** [3] **חביתי כ"ג לא** [4] **היו באין חצאין אלא מביא עשרון שלם וחוצהו** [5] **מקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים** [6] **כהן** [7] **שמביא מחצה שחרית ומת ומינו כהן אחר תחתיו לא יביא חצי עשרון מביתו** [8] (ט) **וחצי עשרונו של ראשון אלא מביא עשרון שלם (מחצה)** [9] **וחוצהו מקריב מחצה ומחצה אבד** [1] **נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין** [2]: **גמ'** ת"ר אילו נאמר מנחה מחצית הייתי אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב ת"ל [3] מחציתה בבקר** [1] **ומחציתה בערב מחצה משלם הוא** [2] **מקריב הא כיצד מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים נטמא מחצה של בין הערבים או שאבד יכול יביא חצי עשרון מביתו ערבית ויקריב ת"ל** [3] **מחציתה בבקר ומחציתה בערב מחצה משלם הוא מביא הא כיצד מביא עשרון שלם** [4] **[מביתו] וחוצהו ומקריב מחצה ומחצה אבד נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין כ"ג שהקריב מחצה שחרית ומת ומינו** [5] **אחר תחתיו יכול יביא חצי עשרון מביתו או חצי עשרונו של ראשון ת"ל ומחציתה בערב מחצה משלם הוא מביא ומקריב הא כיצד מביא עשרון שלם וחוצהו** [6] **ומקריב** (כ) **ומחצה אבד נמצאו שני חצאין אובדין ושני חצאין קריבין: תני תנא קמיה דר"נ** [7] **מחצה ראשון ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה א"ל ר"נ בשלמא ראשון איחזי להקרבה אלא שני למה ליה עיבור צורה מעיקרא לאיבוד קא אתי דאמר לך מני תנא דבי רבה בר אבוה הוא דאמר אפילו** [8] **פיגול טעון עיבור צורה רב אשי אמר אפילו תימא רבנן כיון דבעידנא** [9] (כא) **דפלגי בהו אי בעי האי מקריב ואי בעי האי מקריב מיחזא חזו: איתמר חביתי כהן גדול כיצד עושין אותן רבי חייא בר אבא א"ר** [1] **יוחנן אופה ואח"כ מטגנה רבי אסי א"ר חנינא מטגנה ואח"כ אופה א"ר חייא בר אבא כוותיה דידי מסתברא תופיני תאפינה נאה רבי אסי אמר כוותיה דידי מסתברא תופיני תאפינה נא כתנאי** [4] **תופיני תאפינה נא רבי אומר תאפינה נאה רבי** [2] **יוסי אומר תאפינה רבה אית ליה** [3] **נא ואית ליה נאה** [4] **תנן התם** [5] **חביתי כ"ג לישתן וערכתן ואפייתן בפנים** [6] **ודוחות את השבת מנא ה"מ אמר רב הונא** [7] **תופיני תאפינה נאה ואי אפי לה מאתמול אינשפה לה מתקיף לה רב יוסף אימא דכביש ליה בירקא דבי ר' ישמעאל תנא תעשה ואפילו בשבת תעשה ואפילו בטומאה אביי אמר אמר** [8] **קרא** [9] **סלת מנחה תמיד הרי**

מאכל ליבור יביאוה. נדבה שהרי מביאין חובה כיוצא בה פעמים בכל יום: **לא תעלו.** משמע לרבים קאמר: **לא מיבעיא יחיד על המזבח הפנימי.** דלא יביא דהא לא אשכחן לה מז): **מתני' חביתי.** היינו [מנחת] מחבת כ"ג שמביא בכל יום כדכתיב בלו את אהרן [ויקרא ו] מחציתה בבקר. על שם מחבת קרו מז] לחו חביתים דכתיב (ויקרא ו) על מחבת בשמן תעשה: **לא היו באין חצאין.** שלא יביא חצי עשרון בבקר ומביאו וחצי עשרון בערב ואע"פ שקריבה לחצאין כדכתיב מחציתה בבקר מחציתה משמע מחציתה של שלימה יז] ו)(מחצה משלמה) מחצה מתוך שלם הוא מביא שמביא עשרון שלם ומוצאו: **ומינו אחר תחתיו.** קודם תמיד של בין הערבים: **לא יביא חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרונו של ראשון** גרס יח]: **גמ' ת"ל ומחציתה.** מריבויא דוי"ו משמע אפי' כהן העומד בין הערבים אע"ג דאיכא יט] חציו עשרון דלראשון (ג) : **מחצה ראשון.** שנאבל מבהן ראשון כ] ו)[ומחצה שני שנאבל מבהן שני]: **הטובר לורבה.** יפסול בלינה: בא] **חזי להקרבה.** (ד) כי אפרשיה הוה חזי להקרבה הילכך בעי עיבור צורה: **לאיבוד אתי.** ולישרפה לאלתר: **אפילו פיגול.** דפסול חמור הוא ופסול דאורייתא הוא טעון צורה כב]: **חביתי כ"ג.** דכתיב מחבת וכתיב [שם] מורבכת: **אופה.** בתנור תחילה ואח"כ מטגנה במחבת: **תאפינה נאה.** בשעת אפייתה בתנור תהא נאה ואם מטגנה תחילה הרי היא שחורה מן השמן ומן המחבת: **תאפינה נא.** בשעת אפייתה בתנור תהא נא כמו (שמות יב) אל תאכלו ממנו נא כלומר בג) בכך יא) תהא מבושלת קצתו ואינה מבושלת כל צורכה והיינו טוען דבהא מודו ר"ע דתרוייהו בעינן כדכתיב על מחבת בשמן וכתיב יב) תופיני: **תאפינה רבה.** אפיות הרבה אופה ומטגנה ואופה: **אית ליה נא.** מש"ה אופה אחר טיגון ואית ליה נאה מש"ה אופה תחילה. ליגמא אחרינא בד] רבה גדולה ומרוקעת ודקה וזהו טייה ואית ליה מטגנה תחילה ואח"כ אופה בה] ואיכא יא) טיגון נא ונאה וגדולה היא: ל"א יב) **תאפינה רבה.** שירבכנה בשמן בו] (קריבה נאה) [הרבה] וזהו טייה תחילה מטגנה ואח"כ אופה ואיכא נא ונאה. שלשמן שמעתי: **עריבן.** תקון החלות שקורין בז] אטיינ"ר ובלשון ערפא טוני"ר: **בפנים.** בעזרה דתנור של מתכת היה בעזרה (יב) ולישה ועריבה ואע"ג דקודש מתן שמן היא. והאי תנא לית ליה דמדת יבש לא נתקדשה מדלא מלריך לית מדת יבש לא נתקדשה בפנים בח] הא בעינן לית שאר מנחות בפנים בט] מקום אינו מלוח מחביתי כ"ג נמשח והאי דלא משחו אלא לכהן גדול. ומנחתו שהיה מקריב בכל יום קרויה חביתין משום דכתיב בה על מחבת בשמן: תלמוד לומר ומחציתה מו"י"ר דומחציתה קא מרבה: מחצה של ראשון ושל שני שאובדין תעובר צורתן לעביד להו לינה ושורפן. בשל ראשון משום הכי בעי צורה. דאיחזי ליה להקרבה דבשעת הפרשה שניהם היו ראוים להקריב אחד בבקר ואחד בין הערבים: אפי' פיגול טעון צורה דיליף עון עון מנותר ונותר הרי [עיבור] צורה: אופה בתנור בתחילה ואח"כ מטגנה

אבל צבור יהא מביא שמביא חובה כיוצא בה ת"ל [1] **לא תעלו יכול לא יעלו על מזבח הפנימי אבל יעלו על מזבח החיצון ת"ל** [2] **את שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקודש ככל אשר צויתיך יעשו אין לך אלא מה שאמור בענין אמר רב פפא לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא ציבור על מזבח החיצון דלא אשכחן ולא מיבעיא יחיד על מזבח הפנימי דלא אשכחן אלא אפילו יחיד על מזבח החיצון דאשכחן בנשיאים הוראת שעה היתה: מתני'** [3] **חביתי כ"ג לא** [4] **היו באין חצאין אלא מביא עשרון שלם וחוצהו** [5] **מקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים** [6] **כהן** [7] **שמביא מחצה שחרית ומת ומינו כהן אחר תחתיו לא יביא חצי עשרון מביתו** [8] **וחצי עשרונו של ראשון אלא מביא עשרון שלם (מחצה)** [9] **וחוצהו מקריב מחצה ומחצה אבד** [1] **נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין** [2]: **גמ'** ת"ר אילו נאמר מנחה מחצית הייתי אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב ת"ל [3] מחציתה בבקר** [1] **ומחציתה בערב מחצה משלם הוא** [2] **מקריב הא כיצד מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים נטמא מחצה של בין הערבים או שאבד יכול יביא חצי עשרון מביתו ערבית ויקריב ת"ל** [3] **מחציתה בבקר ומחציתה בערב מחצה משלם הוא מביא הא כיצד מביא עשרון שלם** [4] **[מביתו] וחוצהו ומקריב מחצה ומחצה אבד נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין כ"ג שהקריב מחצה שחרית ומת ומינו** [5] **אחר תחתיו יכול יביא חצי עשרון מביתו או חצי עשרונו של ראשון ת"ל ומחציתה בערב מחצה משלם הוא מביא ומקריב הא כיצד מביא עשרון שלם וחוצהו** [6] **ומקריב** (כ) **ומחצה אבד נמצאו שני חצאין אובדין ושני חצאין קריבין: תני תנא קמיה דר"נ** [7] **מחצה ראשון ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה א"ל ר"נ בשלמא ראשון איחזי להקרבה אלא שני למה ליה עיבור צורה מעיקרא לאיבוד קא אתי דאמר לך מני תנא דבי רבה בר אבוה הוא דאמר אפילו** [8] **פיגול טעון עיבור צורה רב אשי אמר אפילו תימא רבנן כיון דבעידנא** [9] (כא) **דפלגי בהו אי בעי האי מקריב ואי בעי האי מקריב מיחזא חזו: איתמר חביתי כהן גדול כיצד עושין אותן רבי חייא בר אבא א"ר** [1] **יוחנן אופה ואח"כ מטגנה רבי אסי א"ר חנינא מטגנה ואח"כ אופה א"ר חייא בר אבא כוותיה דידי מסתברא תופיני תאפינה נאה רבי אסי אמר כוותיה דידי מסתברא תופיני תאפינה נא כתנאי** [4] **תופיני תאפינה נא רבי אומר תאפינה נאה רבי** [2] **יוסי אומר תאפינה רבה אית ליה** [3] **נא ואית ליה נאה** [4] **תנן התם** [5] **חביתי כ"ג לישתן וערכתן ואפייתן בפנים** [6] **ודוחות את השבת מנא ה"מ אמר רב הונא** [7] **תופיני תאפינה נאה ואי אפי לה מאתמול אינשפה לה מתקיף לה רב יוסף אימא דכביש ליה בירקא דבי ר' ישמעאל תנא תעשה ואפילו בשבת תעשה ואפילו בטומאה אביי אמר אמר** [8] **קרא** [9] **סלת מנחה תמיד הרי**

מאכל ליבור יביאוה. נדבה שהרי מביאין חובה כיוצא בה פעמים בכל יום: **לא תעלו.** משמע לרבים קאמר: **לא מיבעיא יחיד על המזבח הפנימי.** דלא יביא דהא לא אשכחן לה מז): **מתני' חביתי.** היינו [מנחת] מחבת כ"ג שמביא בכל יום כדכתיב בלו את אהרן [ויקרא ו] מחציתה בבקר. על שם מחבת קרו מז] לחו חביתים דכתיב (ויקרא ו) על מחבת בשמן תעשה: **לא היו באין חצאין.** שלא יביא חצי עשרון בערב ואע"פ שקריבה לחצאין כדכתיב מחציתה בבקר מחציתה משמע מחציתה של שלימה יז] ו)(מחצה משלמה) מחצה מתוך שלם הוא מביא שמביא עשרון שלם ומוצאו: **ומינו אחר תחתיו.** קודם תמיד של בין הערבים: **לא יביא חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרונו של ראשון** גרס יח]: **גמ' ת"ל ומחציתה.** מריבויא דוי"ו משמע אפי' כהן העומד בין הערבים אע"ג דאיכא יט] חציו עשרון דלראשון (ג) : **מחצה ראשון.** שנאבל מבהן ראשון כ] ו)[ומחצה שני שנאבל מבהן שני]: **הטובר לורבה.** יפסול בלינה: בא] **חזי להקרבה.** (ד) כי אפרשיה הוה חזי להקרבה הילכך בעי עיבור צורה: **לאיבוד אתי.** ולישרפה לאלתר: **אפילו פיגול.** דפסול חמור הוא ופסול דאורייתא הוא טעון צורה כב]: **חביתי כ"ג.** דכתיב מחבת וכתיב [שם] מורבכת: **אופה.** בתנור תחילה ואח"כ מטגנה במחבת: **תאפינה נאה.** בשעת אפייתה בתנור תהא נאה ואם מטגנה תחילה הרי היא שחורה מן השמן ומן המחבת: **תאפינה נא.** בשעת אפייתה בתנור תהא נא כמו (שמות יב) אל תאכלו ממנו נא כלומר בג) בכך יא) תהא מבושלת קצתו ואינה מבושלת כל צורכה והיינו טוען דבהא מודו ר"ע דתרוייהו בעינן כדכתיב על מחבת בשמן וכתיב יב) תופיני: **תאפינה רבה.** אפיות הרבה אופה ומטגנה ואופה: **אית ליה נא.** מש"ה אופה אחר טיגון ואית ליה נאה מש"ה אופה תחילה. ליגמא אחרינא בד] רבה גדולה ומרוקעת ודקה וזהו טייה ואית ליה מטגנה תחילה ואח"כ אופה בה] ואיכא יא) טיגון נא ונאה וגדולה היא: ל"א יב) **תאפינה רבה.** שירבכנה בשמן בו] (קריבה נאה) [הרבה] וזהו טייה תחילה מטגנה ואח"כ אופה ואיכא נא ונאה. שלשמן שמעתי: **עריבן.** תקון החלות שקורין בז] אטיינ"ר ובלשון ערפא טוני"ר: **בפנים.** בעזרה דתנור של מתכת היה בעזרה (יב) ולישה ועריבה ואע"ג דקודש מתן שמן היא. והאי תנא לית ליה דמדת יבש לא נתקדשה מדלא מלריך לית מדת יבש לא נתקדשה בפנים בח] הא בעינן לית שאר מנחות בפנים בט] מקום אינו מלוח מחביתי כ"ג נמשח והאי דלא משחו אלא לכהן גדול. ומנחתו שהיה מקריב בכל יום קרויה חביתין משום דכתיב בה על מחבת בשמן: תלמוד לומר ומחציתה מו"י"ר דומחציתה קא מרבה: מחצה של ראשון ושל שני שאובדין תעובר צורתן לעביד להו לינה ושורפן. בשל ראשון משום הכי בעי צורה. דאיחזי ליה להקרבה דבשעת הפרשה שניהם היו ראוים להקריב אחד בבקר ואחד בין הערבים: אפי' פיגול טעון צורה דיליף עון עון מנותר ונותר הרי [עיבור] צורה: אופה בתנור בתחילה ואח"כ מטגנה

עין משפט נר מצוה

קמב א מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה ב:
קמג ב מיי' פ"ג מהל' תמידין ומוספין הל' כ:
קמד ג ד מיי' שם הלכה כח:
קמה ה מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה ג:
קמו ו ז ח מיי' פ"ג מהל' תמידין ומוספין הל' יח:

תורה אור השלם

1. לא תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו: שמות ל ט
2. וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ: שמות לא יא
3. זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מֶחֱצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמֶחֱצִיתָהּ בָּעָרֶב: ויקרא ו יג
4. עַל מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מְרֻבֶּכֶת תְּבִיאֵנָּה תִּפְעֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ויקרא ו יד

שיטה מקובצת

א) וחוצהו ומקריב: ב) הערבים וכתן: ג) מביתו. ולא חצי. ד) שלם וחוצהו ומקריב: ה) אובדין לא מינו כהן הגדול אחר משל מי היתה קריבה ר' שמעון אומר משל צבור ר' יהודה אומר משל יורשין ושלימה היתה קריבה: ו) תיבות ומחציתה בערב נמחק: ז) הוא מביא: ח) תיבות מחציתה בבקר נמחק: ט) שלם וחוצהו: י) ומינו כהן גדול אחר: יא) ומקריב מחצה ומחצה אבד נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין: יב) דבעידנא דפלגינהו: יג) אבא א"ר חנינא: יד) ר' דוסא אומר תאפנה רבה ס"א רכה: טו) אשכחן לה הס"ד ואח"כ מה"ד אין לך אלא מה שאמור בענין. בפרשה החובה ועל מזבח הפנימי דצבור דכתיב והקריב עליו אהרן בבקר: טו) לה חביתין: יז) מחצה משלמה נמחק: יח) גרס הס"ד ואח"כ מה"ד ושלימה. עשרון שלם בבקר ועשרון בין הערבים כל זמן שהיא קריבה משל צבור הס"ד ואח"כ מה"ד גמ' ומינו אחר תחתיו. קודם תמיד של בין הערבים: יט) דאיכא. חציו: כ) מכהן ראשון. ומחצה שני שנשאר מכהן שני: כא) מחזי: כב) טעון צורה. כדילפי' עון עון מנותר בפ' כיצד צולין הס"ד: כג) תיבת בכך נמחק: כד) ל"א גרס' תאפינה רבה: כה) אופה והטיגון הוא נא: כו) בשמן הרבה. תיבות קריבה נאה נמחק: כז) אנטישטיר ובלשון צרפת טוניר: כח) בפנים. והא בענין בפנים: כט) שמוציאו לחוץ ואע"ג דאמרינן כלי שרת לא קדיש ליפסל ביוצא מיהו גנאי הוא להוציא לחוץ לאחר שנתקדש בכלי וא"ת מ"מ היתה בה שמן וכלי הלח נתקדש וי"ל דלא היה מודד בלוג של כלי שרת. תו"ח: ל) להבנים. ולא נראה לר"י דאין זה טעם ברור לחלק בין עשרון לחצי עשרון כיון דתרוייהו מדת יבש היא ואומר ר"י דלהכי נקט חביתי כהן גדול כי אם משום דדוחות את השבת ואינו כשאר מנחות דאינן דוחות את השבת אבל לישתה ועריכתה בפנים לאו לאפוקי שאר מנחות אתא דה"ה שאר מנחות כן וכן משמע לקמן בפ' שתי הלחם דקתני אחר בבא זו דמייתי הכא כל המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים פי' כגון לישה ועריכה ואפיה אלמא דשאר מנחות נמי לישתן ועריכתן בפנים. תוס' אחרות: לא) למה לי קרא. ושמא לעבור עליו בלאו כתביהנו רחמנא תוס' אחרות: לב) מהכא. וי"ל דלא שמעינן מהאי קרא (אלא) שלא ישנה מקומות שלא יקריב קטורת (של) [על] מזבח החיצון לפי שהכתוב מדבר על מזבח הפנימי ובכל כליה וכן במזבח העולה וכליה ועל זה קאי כאשר צויתיך כו'. תו"ח: לג) וי"ל דהוי שפיר בכלל: לד) צויתיך. בין: לה) שקלים. גליון ברוש למי בפס' שקלים פ"ו בשמע דמותר מעות דשעירית האיפה של כה"ג אבודין דילכו לים המלח: גליון אחר. וי"ל אפי' דקדושת דמים אבוד כדמוכח בפרק בתרא דאפי' מותר מעות אבודין: לו) מ"מ עיין פסחים דף מ"ו ע"א: לז) מבמועדו. עיין פסחים דף סו ולקמן בתוס' דף עב ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) במשנה חלי עשרון מביתו ולא חצי עשרונו: (ב) נמ' ומקריב מחצה ומחצה אבד: (ג) רש"י ד"ה מ"ל וממציתה וכו' לחלאין יביא מביתו הס"ק: (ד) ד"ח חזי להקרבה כשאפרשיי הוה: (ה) ד"ה ופסח וכו' ומעזרה ואע"ג דקודש כפ"ו ותיבות ולשם ועריכה נמחק:

לעזי רש"י

אטינו"ר [אינטורטי"ר]. לעצבר.
טוני"ר [טורני"ר]. לעצב (את הבצק כדי לתת לו צורת פת).

מוסף רש"י

חביתי כ"ג. אותן שיש עכר חלות שעושה שם בנקר ושמן בעכר (להלן פז:). אפילו פיגול. שפסול הגוף הוא, עיון עיבור צורה (פסחים לד:) ולא איתפרק לי עיקר הלמה דאמרי דמנא דרבה בר אבוה סיכא לאמנר וכמה מקומות מייתי לה בגמרא (שם עג:). חביתי כ"ג לישתן וערכתן בפנים. לדבר הכל אותו חלי עשרון שהיה חולק בו עשרון של כהן גדול נמשח והאי דלא בענין כל אשר צויתיך יעשו: חביתי כהן גדול. מנחתו שהיה מקריב בכל יום קרויה חביתין משום דכתיב בה על מחבת בשמן: תלמוד לומר ומחציתה מו"י"ר דומחציתה קא מרבה: מחצה של ראשון ושל שני שאובדין תעובר צורתן לעביד להו לינה ושורפן. בשל ראשון משום הכי בעי צורה. דאיחזי ליה להקרבה דבשעת הפרשה שניהם היו ראוים להקריב אחד בבקר ואחד בין הערבים. אפי' פיגול טעון צורה. דיליף עון עון מנותר ונותר הרי [עיבור] צורה. אופה בתנור בתחילה ואח"כ מטגנה בשמן: תופיני תאפינה כשהיא נאה. כלומר בלא שמן שאם היה מטגנה תחלה ואח"כ אופה היתה שחורה מחמת השמן ולא היתה נאה: תאפינה נא. האי נא אפוי ולא אפוי כל צרכו והיינו כשהוא מטגנה אינה אפויה כל צורכה וכשהוא מכניסה לתנור היא נא והיינו תאפינה נא: תאפינה רבה. כלומר תאפינה הרבה אפיות. אית ליה לר' דוסא נא ואית ליה נאה. הילכך תאפינה לכתחילה נאה בלא שמן ולא כל צרכה והדר מטגנה ועדיין היא נא והדר חוזר ואופה כל צרכה. ואית דאמרי תאפינה רבה כלומר שינשה חלה דקה ורחבה הרבה. אית ליה נא שמטגנה תחלה והויא נא והדר אופה ואית ליה נאה. היינו נאה שהיתה רחבה. מורבכת אמר לן ר' היינו שאחר אפייתה היה חולטה ברוחתין. פתים היינו שכופלה לשנים ושנים לארבעה ופותת ואח"כ היה מקריבה: אינשפא לה. כלומר שניא צורתה השתא ולא הויא נאה: אימא דכביש לה בירקא. כלומר שיכסנה בירק מפני החמה או מפני הרוח ולא תשתנה צורתה ולא תדחה שבת:

אבל ציבור יהא מתנדב ומביא שכן מביא חובתו כיוצא בה בכל יום דקטרת משל צבור היתה באה: אין לך אלא מה שאמור בענין ככל אשר צויתיך יעשו: חביתי כהן גדול. מנחתו שהיה מקריב בכל יום קרויה חביתין משום דכתיב בה על מחבת בשמן: תלמוד לומר ומחציתה מו"י"ר דומחציתה קא מרבה: מחצה של ראשון ושל שני שאובדין תעובר צורתן לעביד להו לינה ושורפן. בשל ראשון משום הכי בעי צורה. דאיחזי ליה להקרבה דבשעת הפרשה שניהם היו ראוים להקריב אחד בבקר ואחד בין הערבים: אפי' פיגול טעון צורה דיליף עון עון מנותר ונותר הרי [עיבור] צורה: אופה בתנור בתחילה ואח"כ מטגנה

רבא אמר על מחבת מלמד שטעונה כלי. שרת שו׳ (הוש) ואפי׳ מודלו בחתי עשרון שאינו (ו) נמשח על כרחך אפייתו מיהא בחבתא כלי שרת הוא: שו׳ **[ואי אפי׳ לה מאתמול איפסל ליה בלינה].** דאפי׳ מנחות משקדשו בכלי נפסלו בלינה במסכת מעילה (דף ט.): ה״ג **ונאמר במנחת כבשים שמן.** (שמות כט) ועשרון סלת בלול בשמן כתיב רובע ההין ובנסכים יז) נסכי תמיד כתיב. ליגשא אחרינא ונאמר במנחת נסכים שמן והיינו הך: **ג׳ לוגין לעשרון.** דרובע ההין יח) ג׳ לוגין דהין י״ב לוגין: **במנחת נדבה נאמר.** (ויקרא ב) ויצק עליה שמן מה להלן לוג אחד כדאמר לקמן (דף פח.) למנחה ולוג שמן(ז). ולקמן פריך והיכי מצי למידייה ממנחת נדבה הא הכא כתיב בשמן דנסכים ודהוה שמן דהתם לאו להוסיף הוא יט) [ב]: דחכיתין באין תמיד בבקר ובערב ומנחת נסכים באין תמיד עם התמיד. מנחת נדבה לא דחיא שבת וטומאה דכל קרבן שאין בו כ) לה שמן קבוע אינה דוחה שבת וטומאה: חכיתין מנחת יחיד היא ובאה בגלל עצמה שאין באה עם הזבח: מנחת נסכים אינה טעונה לבונה כ״ל כל המנחות באות כא) (לקמן ד׳ נט.): בב) תדיר חובה טומאה שבת בג) יחיד גלגל עצמה לבונה: **רבי ישמעאל אומר.** הואיל ולא אתיא מדיגא תיתי מקרא סלת מנחה תמיד דכתיב בחכיתין: **ריבה כאן.** כדאמרן לעיל בשמן להוסיף לה שמן וריבה במנחת נסכים שמן ג׳ לוגין לעשרון דהיינו ריבוי דבמנחת נדבה ליכא אלא לוג: **במנחת נסכי פרים ואילים.** ד׳ לוגין לעשרון דכתיב בפרשת שלח לך [במדבר טו] והקריב על גן הבקר בד) (ג) סלת שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין דהיינו ו׳ לוגין אחים לעשרון ובאיל כתיב [שם] לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלול בשמן שלישית ההין דהיינו ד׳ לוגין שנים לעשרון: **והדר אני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן.** (ד) ו) והיכי מצי למיפרך (בה) והא שמן דנדבה לאו להוסיף הוא אלא לקבוע לה שמן ואי בשמן להוסיף הוא לקבוע לא צריך כדמפרש לקמן: ז)[**מאן פגע בשמן להוסיף ר״ש היא.** דאמר בסיפא ריבה כאן שמן כו׳ בו) ולפיכך לטעמיה מדיגא דריבה כאן שמן. ולר׳ שמעון ליכא למיפרך גילף ממנחת נדבה משום דהאי להוסיף ונדבה לקבוע והא אלא קיימא בריש משום דרבי ישמעאל אפקיה ממאי דאמר להוסיף הוא: **ודיגא.** דמנחת נדבה מאן ח)קמהדר דהא ר׳ שמעון נפקא ליה שפיר מדיגא בתרא: **ר׳ ישמעאל.** ומיהו קאמר אי כלך דלרבי ישמעאל מיבא למיפרך שפיר גילף ממנחת נדבה דהא לדיליה תרוייהו לקבוע ולא להוסיף ולאיצטריך קרא: ט)(**כולה.** ריש אלא ר״י אמר והכי קאמר ריש דאמר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת): **דאי לקבוע לה.** לוג שמן כשאר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת): **הכא כמנחת חוטא.** והאי דכתיב מחבת שיביאנה באותו כלי: **אמר ר״י וליהוי נמי לקבוע.** כדאמרת אכתי נפקא ליה מדיגא נאמר כאן שמן כו׳: **ודן דינא ולא אתיא ליה.** מסוס דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג״ל מיג״ל י)כו׳: **ולגזרכא קרא סלת מנחה תמיד.** ואתא ר״ש למימר דל״ל קרא כיון דמוקמת לה להוסיף: **כולה.** ריש אלא עד רבי ישמעאל אמר ולגזרכא קרא סלת מנחה תמיד אתא רבי שמעון למימר דל״ל קרא כיון דמוקמת לה להוסיף: **הדר אמר** קרא נמי לא צריך דכיון דמדיגא בתרא נפקא: **וה״ק ריש בשמן להוסיף לה שמן.** יא)ור׳ שמעון קאמר לה דאי לקבוע לה לוג שמן כשאר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת): **הדר אמר** יב)**רבי שמעון הכא כמנחת פרים ואילים.** דלפי על גב דלהוסיף הוא לא שני לוגין לעשרון יג)הדר אמר דגין מנחה

הרי היא [1] כמנחת תמידין רבא אמר [1] על מחבת מלמד [2] א)שטעונה כלי ואי אפי׳ לה מאתמול [3] איפסיל ליה בלינה תניא כוותיה דרבא על מחבת מלמד שטעונה כלי בשמן להוסיף לה שמן ואיני יודע כמה הריני דן נאמר כאן שמן ונאמר להלן במנחת נסכים שמן מה להלן שלשת לוגין לעשרון אף [2]כאן שלשת לוגין לעשרון או כלך לדרך זו נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן מה להלן לוג אחד אף כאן לוג אחד נראה למי דומה דנין [3] ב)תבש״ט מתבש״ט תדיר [3](באה חובה) דוחה שבת דוחה טומאה ואין דנין תבש״ט משאינו תבש״ט או כלך לדרך זו [4] דנין יג״ל מיג״ל יחיד בגלל עצמה [4] ג)(יין) לבונה ואין דנין יג״ל משאינו יג״ל רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר [5]סלת מנחה תמיד הרי היא לך כמנחת [1] תמידין מה מנחת תמידין ג׳ לוגין לעשרון אף זו ג׳ לוגין לעשרון ר״ש אומר ריבה כאן שמן וריבה במנחת כבשים שמן מה להלן שלשת לוגין לעשרון אף כאן שלשת לוגין לעשרון או כלך לדרך זו ריבה כאן שמן וריבה במנחת פרים ואילים שמן מה להלן שני לוגין לעשרון אף כאן שני לוגין לעשרון נראה למי דומה דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה בעשרון ואין דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה ב׳ וג׳ עשרונים הא גופא קשיא אמרת בשמן להוסיף לה שמן והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן אמר אביי מאן תנא בשמן להוסיף ר״ש היא [1] (ואילו לא נאמר קאמר) ובדינא מאן קא מהדר [2] רבי ישמעאל [7]רב הונא בריה דרב יהושע אמר כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקה היא והכי קאמר בשמן [5]להוסיף לה שמן דאי לקבוע [6] שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת כמנחת מחבת דמיא [7] או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בשמן ה״א תיהוי כמנחת חוטא הדר אמר תיהוי נמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא [8] סולת מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה רבה [9] אמר כולה ר״ש [ואילו לא נאמר קאמר] וה״ק בשמן להוסיף לה שמן דאי לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת [9] כמחבת דמיא ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים [10] ואילים הדר אמר דנין מנחה

הרי היא לך כמנחת תמידין. דכתיב גבי שבת (במדבר כג) על עולת התמיד ופסח נמי גמרינן מועדו מועדו מתמיד תימה [1] דלמד מן הלמד הוי ונראה דגלוי מילתא בעלמא הוא: **אפי׳ לה מאתמול איפסלה בלינה.** תימה דנסוף רבי ישמעאל (לקמן דף עב:) מרבינן שתי הלחם מדכתיב מועדי ה׳ הכתוב קבע מועד אחד לכולן ומסיק שתי הלחם לאפייה וקסבר תנור מקדש ואי אפי׳ לה מאתמול איפסלה בלינה ואפ״ה בעי קרא וי״ל דה״א דאפי׳ לה בתנור חול אבל הכא כתיב מחבת על כרחו צריך לעשות במחבת כלי שרת ותימה דה״נ לא בעי אלא אפייה אבל הקטרה פשיטא ליה דדחי וכל קרבנות בעינן קרא כדפי׳ לעיל לשחיטתן ולהקטרה ובמה הלך לא לפינן אפילו מעומר ושתי הלחם שכן בתיס עמהם מיני דמיס וי״ל [1] דסי קטרה פשיטא להו דבעינן אי מתעבד אפי׳ בשבת כתנא דבי רבי ישמעאל אי מהרי היא לך כמנחת תמידין דלריש אביי דשילהי אלו פירקין (דף נג.) דריש ליה רבא גופיה ותימה היכי מוכח דאי אפי׳ לה מאתמול איפסלה בלינה הא כלי שרת אין מקדשין [2] אבל בזמנן וי״ל כדפי׳ לעיל כיון דכתיב בקרא על מחבת על כרחין בעי קידוש כלי מיהו קשיא לקמן (דף לה:) גבי שתי הלחם דהא לא כתיב תנור בקרא והיכי מוכח דאפייתן דוחה שבת ויש לומר כיון דלא דחו שבת אם כן מאתמול נמי הוי זמנן וא״ת בסוף גולב וערבה (סוכה דף מט:) גבי כמעשהו בחול כו׳ עד שלא לדעת וי״ל דשאני הכא כיון דכתיב על מחבת בשמן צריך דעת לקדש בכלי. והקשה [מורי למה לי] על מחבת בשמן ללמד דטעונה כלי תיפוק ליה לפי שהיה בה שמן והוא היה נמדד בלוג ומדות הלח דראי נתקדשו ותירץ דאי לאו קרא על מחבת בשמן [הוי אמינא] דלא הוי נמדד בלוג אלא שצריך לאפות מע״ש א״כ הוי ליה זמנו דאיפסל לה בלינה וא״ת ולישלקי אדעתייהו דלא מקדש להן כלי ולא ליפסלו בלינה [דהא כלי שרת אינו מקדש אלא לדעת כדמשמע בפ׳ לולב וערבה כדתנן וכ״ת אין בחול כו׳ עד שלא לדעת וי״ל דשאני הכא כיון דכתיב על מחבת בשמן צריך דעת לקדש בכלי. והקשה [מורי למה לי] על מחבת בשמן ללמד דטעונה כלי תיפוק ליה לפי שהיה בה שמן והוא היה נמדד בלוג ומדות הלח דראי נתקדשו ותירץ דאי לאו קרא על מחבת בשמן [הוי אמינא] דלא הוי נמדד בלוג אלא בלוג דחולין כדי שלא תיפסל בלינה: [לשון תו״ח] איפסל בלינה קשה איך מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל הא מוכח בפ׳ המובח מקדש [דף פ״ח] דאפי׳ ליפסל אין מקדשין וכ״ת דמפסל משום לילה דהוי מיום שלאחריו ואין מחוסר זמן לבו ביום ומאי דוחקא יקלבנו בלילה ולמחר יזחזינו והכי פריך לגבי לחם הפנים לכי מטי לילה לבי שמשי לקדוש ולפסול ומשני בשקדם וסלקו ד״ל כתחוב בתוס׳ [ע״כ]: ד) דנין יג״ל מיג״ל השני יוהרין האחרונים נמחק: ה) תיבת יין נמחק: ו) כמנחת תמיד. ותיבות מה מנחת תמידין ג׳ לוגין לעשרון אף זו ג׳ לוגין לעשרון נמחק: ז) תיבות ואילו לא נאמר קאמר נמחק: ח) מהדר אמר רב הונא בריה דרב יהושע ר׳ שמעאל בנו של ריב״ב היא: ט) לקבוע לה שמן: י) ויש אומרים לקבוע ותיבות או אינו אלא נמחק: יא) תיבות סולת מנחת תמיד כדמסיים ר׳ ישמעאל מילתא רבה נמחק: יב) רבא אמר כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקא היא וה״ק: יג) מחבת. כמנחת מחבת דמיא. או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בה הו״א תהוי כמנחת חוטא הדר אמר ותהוי נמי דלקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכה קרא ואיכא דאמרי רבא אמר כולה ר׳ ישמעאל וה״ק בשמן להוסיף לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת כמנחת מחבת דמיא: יד) ואילים. ת״ל

הרבא אמר על מחבת מלמד שטעונה כלי. שרת שו׳ (הוש) ואפי׳ מודלו בחתי עשרון שאינו (ו) נמשח על כרחך אפייתו מיהא בחבתא כלי שרת הוא: שו׳ **[ואי אפי׳ לה מאתמול איפסל ליה בלינה].** דאפי׳ מנחות משקדשו בכלי נפסלו בלינה במסכת מעילה (דף ט.): ה״ג **ונאמר במנחת כבשים שמן.** (שמות כט) ועשרון סלת בלול בשמן כתיב רובע ההין ובנסכים יז) נסכי תמיד כתיב. ליגשא אחרינא ונאמר במנחת נסכים שמן והיינו הך: **ג׳ לוגין לעשרון.** דרובע ההין יח) ג׳ לוגין דהין י״ב לוגין: **במנחת נדבה נאמר.** (ויקרא ב) ויצק עליה שמן מה להלן לוג אחד כדאמר לקמן (דף פח.) למנחה ולוג שמן(ז). ולקמן פריך והיכי מצי למידייה ממנחת נדבה הא הכא כתיב בשמן דנסכים ודהוה שמן דהתם לאו להוסיף הוא יט) [ב]: דחכיתין באין תמיד בבקר ובערב ומנחת נסכים באין תמיד עם התמיד. מנחת נדבה לא דחיא שבת וטומאה דכל קרבן שאין בו כ) לה שמן קבוע אינה דוחה שבת וטומאה: חכיתין מנחת יחיד היא ובאה בגלל עצמה שאין באה עם הזבח: מנחת נסכים אינה טעונה לבונה כ״ל כל המנחות באות כא) (לקמן ד׳ נט.): בב) תדיר חובה טומאה שבת בג) יחיד גלגל עצמה לבונה: **רבי ישמעאל אומר.** הואיל ולא אתיא מדיגא תיתי מקרא סלת מנחה תמיד דכתיב בחכיתין: **ריבה כאן.** כדאמרן לעיל בשמן להוסיף לה שמן וריבה במנחת נסכים שמן ג׳ לוגין לעשרון דהיינו ריבוי דבמנחת נדבה ליכא אלא לוג: **במנחת נסכי פרים ואילים.** ד׳ לוגין לעשרון דכתיב בפרשת שלח לך [במדבר טו] והקריב על גן הבקר בד) (ג) סלת שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין דהיינו ו׳ לוגין אחים לעשרון ובאיל כתיב [שם] לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלול בשמן שלישית ההין דהיינו ד׳ לוגין שנים לעשרון: **והדר אני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן.** (ד) ו) והיכי מצי למיפרך (בה) והא שמן דנדבה לאו להוסיף הוא אלא לקבוע לה שמן ואי בשמן להוסיף הוא לקבוע לא צריך כדמפרש לקמן: ז)[**מאן פגע בשמן להוסיף ר״ש היא.** דאמר בסיפא ריבה כאן שמן כו׳ בו) ולפיכך לטעמיה מדיגא דריבה כאן שמן. ולר׳ שמעון ליכא למיפרך גילף ממנחת נדבה משום דהאי להוסיף ונדבה לקבוע והא אלא קיימא בריש משום דרבי ישמעאל אפקיה ממאי דאמר להוסיף הוא: **ודיגא.** דמנחת נדבה מאן ח)קמהדר דהא ר׳ שמעון נפקא ליה שפיר מדיגא בתרא: **ר׳ ישמעאל.** ומיהו קאמר אי כלך דלרבי ישמעאל מיבא למיפרך שפיר גילף ממנחת נדבה דהא לדיליה תרוייהו לקבוע ולא להוסיף ולאיצטריך קרא: ט)(**כולה.** ריש אלא ר״י אמר והכי קאמר ריש דאמר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת): **הכא כמנחת חוטא.** והאי דכתיב מחבת שיביאנה באותו כלי: **אמר ר״י וליהוי נמי לקבוע.** כדאמרת אכתי נפקא ליה מדיגא נאמר כאן שמן כו׳: **ודן דינא ולא אתיא ליה.** מסוס דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג״ל מיג״ל י)כו׳: **ולגזרכא קרא סלת מנחה תמיד.** ואתא ר״ש למימר דל״ל קרא כיון דמוקמת לה להוסיף: **כולה.** ריש אלא עד רבי ישמעאל אמר ולגזרכא קרא סלת מנחה תמיד אתא רבי שמעון למימר דל״ל קרא כיון דמוקמת לה להוסיף: **הדר אמר** קרא נמי לא צריך דכיון דמדיגא בתרא נפקא: **וה״ק ריש בשמן להוסיף לה שמן.** יא)ור׳ שמעון קאמר לה דאי לקבוע לה לוג שמן כשאר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת): **הדר אמר** יב)**רבי שמעון הכא כמנחת פרים ואילים.** דלפי על גב דלהוסיף הוא לא שני לוגין לעשרון יג)הדר אמר דגין מנחה

סולת מנחת תמיד הרי היא לך כמנחת תמיד ואמר ר״ש לא צריכא תיבות הדר אמר נמחק: **עו)** שרת. מדקבעי ליה כלי ש״מ כלי שרת הוא [ואפי׳ מדודן] בעשרון שאינו: **עז)** ואי אפי׳ מנחות. תיבות לה מאתמול איפסל ליה בלינה דאפי׳ ל״ש: **יח)** נסכים דתמיד: **יט)** ההין היינו: **יט)** הוא. ולקמן משני לה הס״ד ואת״כ מה״ד חביתין: **כ)** שאין זמן קבוע לו: **כא)** באות מצה: **כב)** תבש״ט. תבשיל באה חובה שבת טומאה תיבת תדיר ל״ש: **כג)** יג״ל יחיד: **כד)** הבקר. מנחת סולת: **כה)** למיפרך הכי: **כו)** בכאן צ״ל ד״ה וה״ק רישא בשמן להוסיף לה שמן ור׳ שמעון קאמר ליה: דאי לקבוע לה שמן. כשאר מנחות: לא צריך. קרא דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת: ריש אומרים. כר׳ ישמעאל: תהא כמנחת חוטא. והאי דכתיב מחבת שיביאנה באותו כלי: הדר אמר. ר׳ ישמעאל ולזהר נמי לקבוע דראמרי רבא אמר כולה ר׳ ישמעאל וה״ק בשמן להוסיף לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת כמנחת מחבת דמיא: **יד)** ואילים. ת״ל

כמנחת תמידין. דכתיב גבי שבת (במדבר כג) על עולת התמיד ופסח נמי גמרינן מועדו מועדו מתמיד תימה [1] דלמד מן הלמד הוי ונראה דגלוי מילתא בעלמא הוא: **אפי׳ לה מאתמול איפסלה בלינה.** תימה דנסוף רבי ישמעאל (לקמן דף עב:) מרבינן שתי הלחם מדכתיב מועדי ה׳ הכתוב קבע מועד אחד לכולן ומסיק שתי הלחם לאפייה וקסבר תנור מקדש ואי אפי׳ לה מאתמול איפסלה בלינה ואפ״ה בעי קרא וי״ל דה״א דאפי׳ לה בתנור חול אבל הכא כתיב מחבת על כרחו צריך לעשות במחבת כלי שרת ותימה דה״נ לא בעי אלא אפייה אבל הקטרה פשיטא ליה דדחי וכל קרבנות בעינן קרא כדפי׳ לעיל לשחיטתן ולהקטרה ובמה הלך לא לפינן אפילו מעומר ושתי הלחם שכן בתיס עמהם מיני דמיס וי״ל [1] דסי קטרה פשיטא להו דבעינן אי מתעבד אפי׳ בשבת כתנא דבי רבי ישמעאל אי מהרי היא לך כמנחת תמידין דלריש אביי דשילהי אלו פירקין (דף נג.) דריש ליה רבא גופיה ותימה היכי מוכח דאי אפי׳ לה מאתמול איפסלה בלינה הא כלי שרת אין מקדשין [2] אבל בזמנן וי״ל כדפי׳ לעיל כיון דכתיב בקרא על מחבת על כרחין בעי קידוש כלי מיהו קשיא לקמן (דף לה:) גבי שתי הלחם דהא לא כתיב תנור בקרא והיכי מוכח דאפייתן דוחה שבת ויש לומר כיון דלא דחו שבת אם כן מאתמול נמי הוי זמנן וא״ת בסוף גולב וערבה (סוכה דף מט:) גבי כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת ופריך בגמרא ומייתי במקודשת אמר זעירי אין שיעור למיס ואי שדי לה במקודשת איפסלה לה בלינה ואמאי איפסל כיון דאין זמנה מאתמול [3] וי״ל דהתם שאינה מיס בלילה מיס [4] וכי מאי גוונא [5] בסוף שתי הלחם (לקמן דף לה:) דבמזל אשכחינהו דקאפו אמר להו דרך חול קאפיתו אף כי היום יקדש בלינה איפסיל ליה לפי דבריהם היה אומר שהיו סבורים דזמנו בחול וגם אופין אותו בכלי שרת א״נ לאחר אפייה נותנין אותו בקערות והב כפירוש הקונטרס והיה שם בלילה ומיפסלא בלינה דלילה אין מחוסר זמן ונמ״ל (לקמן דף לה:) תנור אינו מקדש נראה לי שגם הקערות לא התקדשו: **תניא** כוותיה דרבא. אע״ג דלכתבי נמי תניא הא אמרן דרבא נמי לא פליג עליה אלא דלא צריך: **תלמוד** לומר סולת למנחה תמיד.

בשמן למה לי ויש לומר דאי לא בשמן לא הוה מסתבר לאקושי לגבי שמן: הכהן

ריבה כאן. דכתיב בחכיתין: **במנחת נסכי פרים ואילים.** דכתיב בפרשת שלח לך: **והדר אני נאמר כאן שמן.** דכתיב בחכיתין: **ונאמר במנחת נדבה.** דכתיב בנסכים: **שמן.** דכתיב בחכיתין: **מה להלן.** דכתיב בנסכים: **שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בחכיתין: **אף כאן.** דכתיב בנסכים: **שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בחכיתין: **או כלך לדרך זו.** דכתיב בחכיתין: **נאמר כאן שמן.** דכתיב בנסכים: **ונאמר במנחת נדבה.** דכתיב בחכיתין: **שמן.** דכתיב בנסכים: **מה להלן.** דכתיב בחכיתין: **לוג אחד.** דכתיב בנסכים: **אף כאן.** דכתיב בנסכים: **לוג אחד.** דכתיב בנסכים: **נראה למי דומה.** דכתיב בנסכים: **דנין.** דכתיב בנסכים: **תבש״ט מתבש״ט.** דכתיב בנסכים: **תדיר.** דכתיב בנסכים: **(באה חובה).** דכתיב בנסכים: **דוחה טומאה.** דכתיב בנסכים: **ואין דנין תבש״ט משאינו תבש״ט.** דכתיב בנסכים: **או כלך לדרך זו.** דכתיב בנסכים: **דנין יג״ל מיג״ל יחיד.** דכתיב בנסכים: **בגלל עצמה.** דכתיב בנסכים: **ג׳ (יין).** דכתיב בנסכים: **לבונה.** דכתיב בנסכים: **ואין דנין יג״ל משאינו יג״ל.** דכתיב בנסכים: **רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר.** דכתיב בנסכים: **סלת מנחה תמיד הרי היא לך כמנחת.** דכתיב בנסכים: **[1] תמידין מה מנחת תמידין ג׳ לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף זו ג׳ לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **ר״ש אומר ריבה כאן שמן וריבה במנחת כבשים שמן.** דכתיב בנסכים: **מה להלן שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף כאן שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **או כלך לדרך זו.** דכתיב בנסכים: **ריבה כאן שמן.** דכתיב בנסכים: **וריבה במנחת פרים ואילים.** דכתיב בנסכים: **שמן.** דכתיב בנסכים: **מה להלן.** דכתיב בנסכים: **שני לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף כאן שני לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **נראה למי דומה.** דכתיב בנסכים: **דנין.** דכתיב בנסכים: **מנחה הבאה עשרון.** דכתיב בנסכים: **ממנחה הבאה בעשרון.** דכתיב בנסכים: **ואין דנין מנחה הבאה עשרון.** דכתיב בנסכים: **ממנחה הבאה ב׳ וג׳ עשרונים.** דכתיב בנסכים: **הא גופא קשיא.** דכתיב בנסכים: **אמרת בשמן להוסיף לה שמן והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן.** דכתיב בנסכים: **אמר אביי מאן תנא בשמן להוסיף ר״ש היא.** דכתיב בנסכים: **[1] (ואילו לא נאמר קאמר).** דכתיב בנסכים: **ובדינא מאן קא מהדר.** דכתיב בנסכים: **[2] רבי ישמעאל.** דכתיב בנסכים: **[7]רב הונא בריה דרב יהושע אמר.** דכתיב בנסכים: **כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקה היא.** דכתיב בנסכים: **והכי קאמר בשמן [5]להוסיף לה שמן.** דכתיב בנסכים: **דאי לקבוע.** דכתיב בנסכים: **[6] שמן לא צריך כיון דכתיב בה.** דכתיב בנסכים: **על מחבת כמנחת מחבת דמיא.** דכתיב בנסכים: **[7] או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בשמן ה״א תיהוי כמנחת חוטא הדר אמר.** דכתיב בנסכים: **תיהוי נמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא [8] סולת מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה.** דכתיב בנסכים: **רבה [9] אמר כולה ר״ש [ואילו לא נאמר קאמר] וה״ק בשמן להוסיף לה שמן דאי לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת [9] כמחבת דמיא.** דכתיב בנסכים: **ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים [10] ואילים הדר אמר דנין מנחה**

[1] תמידין. דכתיב בנסכים: **מה מנחת תמידין.** דכתיב בנסכים: **ג׳ לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף זו ג׳ לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **ר״ש אומר.** דכתיב בנסכים: **ריבה כאן שמן.** דכתיב בנסכים: **וריבה במנחת כבשים שמן.** דכתיב בנסכים: **מה להלן.** דכתיב בנסכים: **שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף כאן.** דכתיב בנסכים: **שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **או כלך לדרך זו.** דכתיב בנסכים: **ריבה כאן שמן.** דכתיב בנסכים: **וריבה במנחת פרים ואילים.** דכתיב בנסכים: **שמן.** דכתיב בנסכים: **מה להלן.** דכתיב בנסכים: **שני לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף כאן שני לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **נראה למי דומה.** דכתיב בנסכים: **דנין.** דכתיב בנסכים: **מנחה הבאה עשרון.** דכתיב בנסכים: **ממנחה הבאה בעשרון.** דכתיב בנסכים: **ואין דנין מנחה הבאה עשרון.** דכתיב בנסכים: **ממנחה הבאה ב׳ וג׳ עשרונים.** דכתיב בנסכים: **הא גופא קשיא.** דכתיב בנסכים: **אמרת בשמן להוסיף לה שמן והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר.** דכתיב בנסכים: **במנחת נדבה שמן.** דכתיב בנסכים: **אמר אביי מאן תנא בשמן להוסיף ר״ש היא.** דכתיב בנסכים: **(ואילו לא נאמר קאמר).** דכתיב בנסכים: **ובדינא מאן קא מהדר.** דכתיב בנסכים: **[2] רבי ישמעאל.** דכתיב בנסכים: **[7]רב הונא בריה דרב יהושע אמר.** דכתיב בנסכים: **כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקה היא.** דכתיב בנסכים: **והכי קאמר בשמן [5]להוסיף לה שמן.** דכתיב בנסכים: **דאי לקבוע.** דכתיב בנסכים: **[6] שמן לא צריך כיון דכתיב בה.** דכתיב בנסכים: **על מחבת כמנחת מחבת דמיא.** דכתיב בנסכים: **[7] או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בשמן ה״א תיהוי כמנחת חוטא הדר אמר.** דכתיב בנסכים: **תיהוי נמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא [8] סולת מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה.** דכתיב בנסכים: **רבה [9] אמר כולה ר״ש [ואילו לא נאמר קאמר] וה״ק בשמן להוסיף לה שמן דאי לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת [9] כמחבת דמיא.** דכתיב בנסכים: **ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים [10] ואילים הדר אמר דנין מנחה**

[1] מלמד. דכתיב בנסכים: **שטעונה כלי.** דכתיב בנסכים: **ואי אפי׳ לה.** דכתיב בנסכים: **מאתמול איפסל ליה בלינה.** דכתיב בנסכים: **תניא.** דכתיב בנסכים: **כוותיה.** דכתיב בנסכים: **דרבא.** דכתיב בנסכים: **על מחבת.** דכתיב בנסכים: **מלמד.** דכתיב בנסכים: **שטעונה.** דכתיב בנסכים: **כלי.** דכתיב בנסכים: **ואי אפי׳ לה.** דכתיב בנסכים: **מאתמול.** דכתיב בנסכים: **איפסל ליה.** דכתיב בנסכים: **בלינה.** דכתיב בנסכים: **תניא.** דכתיב בנסכים: **כוותיה.** דכתיב בנסכים: **דרבא.** דכתיב בנסכים: **על מחבת.** דכתיב בנסכים: **מלמד.** דכתיב בנסכים: **שטעונה.** דכתיב בנסכים: **כלי.** דכתיב בנסכים: **ואי אפי׳ לה.** דכתיב בנסכים: **מאתמול.** דכתיב בנסכים: **איפסל ליה.** דכתיב בנסכים: **בלינה.** דכתיב בנסכים: **[1] הרי היא.** דכתיב בנסכים: **לך.** דכתיב בנסכים: **כמנחת.** דכתיב בנסכים: **[1] תמידין.** דכתיב בנסכים: **מה מנחת.** דכתיב בנסכים: **ג׳ לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף זו ג׳ לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **ר״ש אומר.** דכתיב בנסכים: **ריבה כאן שמן.** דכתיב בנסכים: **וריבה במנחת כבשים שמן.** דכתיב בנסכים: **מה להלן.** דכתיב בנסכים: **שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף כאן.** דכתיב בנסכים: **שלשת לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **או כלך לדרך זו.** דכתיב בנסכים: **ריבה כאן שמן.** דכתיב בנסכים: **וריבה במנחת פרים ואילים.** דכתיב בנסכים: **שמן.** דכתיב בנסכים: **מה להלן.** דכתיב בנסכים: **שני לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **אף כאן שני לוגין לעשרון.** דכתיב בנסכים: **נראה למי דומה.** דכתיב בנסכים: **דנין.** דכתיב בנסכים: **מנחה הבאה עשרון.** דכתיב בנסכים: **ממנחה הבאה בעשרון.** דכתיב בנסכים: **ואין דנין מנחה הבאה עשרון.** דכתיב בנסכים: **ממנחה הבאה ב׳ וג׳ עשרונים.** דכתיב בנסכים: **הא גופא קשיא.** דכתיב בנסכים: **אמרת בשמן להוסיף לה שמן והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר.** דכתיב בנסכים: **במנחת נדבה שמן.** דכתיב בנסכים: **אמר אביי מאן תנא בשמן להוסיף ר״ש היא.** דכתיב בנסכים: **(ואילו לא נאמר קאמר).** דכתיב בנסכים: **ובדינא מאן קא מהדר.** דכתיב בנסכים: **[2] רבי ישמעאל.** דכתיב בנסכים: **[7]רב הונא בריה דרב יהושע אמר.** דכתיב בנסכים: **כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקה היא.** דכתיב בנסכים: **והכי קאמר בשמן [5]להוסיף לה שמן.** דכתיב בנסכים: **דאי לקבוע.** דכתיב בנסכים: **[6] שמן לא צריך כיון דכתיב בה.** דכתיב בנסכים: **על מחבת כמנחת מחבת דמיא.** דכתיב בנסכים: **[7] או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בשמן ה״א תיהוי כמנחת חוטא הדר אמר.** דכתיב בנסכים: **תיהוי נמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא [8] סולת מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה.** דכתיב בנסכים: **רבה [9] אמר כולה ר״ש [ואילו לא נאמר קאמר] וה״ק בשמן להוסיף לה שמן דאי לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת [9] כמחבת דמיא.** דכתיב בנסכים: **ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים [10] ואילים הדר אמר דנין מנחה**

[1] אמר. דכתיב בנסכים: **[1] (ואילו לא נאמר קאמר).** דכתיב בנסכים: **ובדינא מאן קא מהדר.** דכתיב בנסכים: **[2] רבי ישמעאל.** דכתיב בנסכים: **[7]רב הונא בריה דרב יהושע אמר.** דכתיב בנסכים: **כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקה היא.** דכתיב בנסכים: **והכי קאמר בשמן [5]להוסיף לה שמן.** דכתיב בנסכים: **דאי לקבוע.** דכתיב בנסכים: **[6] שמן לא צריך כיון דכתיב בה.** דכתיב בנסכים: **על מחבת כמנחת מחבת דמיא.** דכתיב בנסכים: **[7] או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בשמן ה״א תיהוי כמנחת חוטא הדר אמר.** דכתיב בנסכים: **תיהוי נמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא [8] סולת מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה.** דכתיב בנסכים: **רבה [9] אמר כולה